

העם

היום הראשון

קשה להאמין שזה קורה

על פני כדור הארץ. בסוף

שנת 1989, שנה שתיכנס

להיסטוריה כשנת החרות

יום השבת, ה-9 בדצמבר 1989, היה היום ה-732 של האינתיפאדה, היום הראשון של השנה השלישית.

היה זה יום רגיל. הפגנות, הרוגים, פצועים. עוצר, רעולייפנים, מתנחלים, היילים, סרבי נים, מחאות.

לכבוד המאורע נערכו בישראל כמה סימפוזיונים, היו כמה אירועי-מחאה, אך לרוב הגדול של הציבור היהודי בישראל היה יום האינתיפאדה אירוע שולי לגמרי. הבילויים של ערביי-שבת ושל מוצאי-שבת היו הרבה יותר חשובים. גם החגיגות המישפחיות.

בלי דם. היה זה כאילו חיה ישראל על כוכב משלה, מחוץ לכדור-הארץ. במאות מיליוני מכשירי-טלוויזיה בכל הארצות ובכל השפות, שהפכו את העולם לכפר אחד, נראו על המרקע הפגנות אדירות של שוחריי-חופש בברלין ובפראג, כבודאפשוט ובסופיה, בריגה ובוולנה. העולם כולו עקב בהשתאות אחרי הפגנות אלה. גם אזרחי ישראל ראו ושמוחו.

המנהיגים של ברית-המועצות האדירה הבינו שאין להם היכולת לעכב תהליך זה. תותחים וטנקים, מטוסים ורובים, לא הופעלו נגד המורדים בכל רחבי היבשת האדירה, שהיתה עד לא-מכבר האימפריה הסובייטית. מוסקוהו הבחירה לכל ממשלות הגוש ה-מזרחי כי לא תגן עליהן. המיפלגות ה-קומוניסטיות נפלו בזו אחר זו, כמו שורה של כלירדומיני. בשום מקום לא הופעל אף חייל סובייטי אחד כדי למנוע את המפולת. שום מיפלגה קומוניסטית גם לא העזה להפעיל את חייליה ושטריה שלה. המנהיגים התפטרו בבהלה, מתוך תיקווה להציל לפחות את עצמם. בשום מקום לא נשפכה אף טיפה אחת של דם — למרות שוהי אחת המהפכות הגדולות ביותר בתולדות האנושות.

פלאנטה אחרת. גם בברית-המועצות עצמה הבינו השליטים כי אין הם יכולים למנוע בכוח את התמרדותם של עשרות הלאומים החוסים בצל מוסקוהו. ליטא ביטלה את השליטון הבלעדי של המיפלגה ה-קומוניסטית — צעד ראשון לקראת פרישה. במדינות הדרום — ארמניה, אורבייג'אן, אוזבקיסטאן והאחרות — תוסס המרד, העלול לפרוץ בכל עת גם בצורה של שחיטות הדדיות. אך הצבא הסובייטי לא הופעל, אלא במקום אחד, כדי להגן על אוכלוסיית-מיעוט.

אין שום הכרל בין המניעים הדוחפים עמים כה רבים לחתור אל החרות והעצמאות ובין מניעי העם הפלסטיני המתקומם. אלה הם אותם המניעים בדיוק — השאיפה הטיבעית לעצמאות ולחרות. ואם מדינה אדירה כמו ברית-המועצות אינה מסוגלת לעמוד בלחץ זה, האסור הוא לקנות כי ישראל הזעירה, התלויה כולה בחסדי-זרים, מוכת האבטלה והעוני, המבקשת לקלוט עלייה המונית, היא היחידה בעולם המסוגלת לקיים שילטון של כיבוש.

אולם ישראל חיה בעולם משלה. היא רואה את המתרחש על פני כדור-הארץ כאילו זה קרה על פלאנטה אחרת. וגם אירועי ה-אינתיפאדה נראים לה כאילו אירעו במרחק של הרבה שנות-אור.

השנה השלישית של האינתיפאדה החלה. * שנת 1988 הייתה שנה מעוברת, והיו בה 366 ימים.

מבקע-מיפשעתי הוא בין אחד לשש ואחד ל-10.

בדרך-כלל, הסיבות הגורמות לבקע הן מעורבות: המיכנה הפיסי של האדם (השפעה גנטית), עבודה פיזית, מחלות שמקורן באיברים הבטניים, הזדקנות והיחלשות שרירי דופן-הבטן, עצירויות כרוניות.

הטיפול המקובל — ניתוח. ניתוח אינו פשוט. הוכחה לכך היא שבמשך 100 שנים פיתחו וממשיכים לפתח עשרות שיטות לס

קשיש כאשר אדם מתחיל להתלונן על כאבים בכטן, חולשה, עצירות כרונית והפרעות אחרות במערכת-העיכול.

מאחורי אבחנת-הבקע בגיל זה עלולות להסתתר מחלות שונות כמעיינהק, כמעיינהק, בקיבה, ככבד ואף בלב, ולעיתים גם סתימת כלידם פריפריים של הגפיים התחתונות ומיפצת של אחד מהעורקים הבטניים.

לעיתים קרובות נופלים הרופאים קורבן

מדוע מספרים לציבור סיפורי

הרגעה? ניתוח לבן 74 אינו אך פעם

עניין של מה-בכך. צריכים להתייחס

אליו ברצינות. גם בעיני הציבור

ד"ר יולי מודלמן

גירת הבטן, מפני שאין אף שיטה בטוחה אחת. ישנם סיבוכים רבים בזמן הניתוח עצמו — החל בפגיעה בכלי-דם חסונים, העוברים בתעלה המיפשעית, בעצבים. יש מיקרים שבהם פגיעה בכלי-דם מביאה אף למותו של המנותח.

לא כל ניתוח-בקע, גם אם הניתוח היה מוצלח, מסתיים בטוב. עלולים להיווצר סיבוכים רבים, כמו דלקת-ריאות, התקפי-לב, קרישדים בכלי-הדם הפריפריים וכו'.

גם אם שני השלבים האלה — הניתוח והתקופה שלאחריו — עוברים בהצלחה, בלא-מעט מיקרים חוזר הבקע (רצדיב).

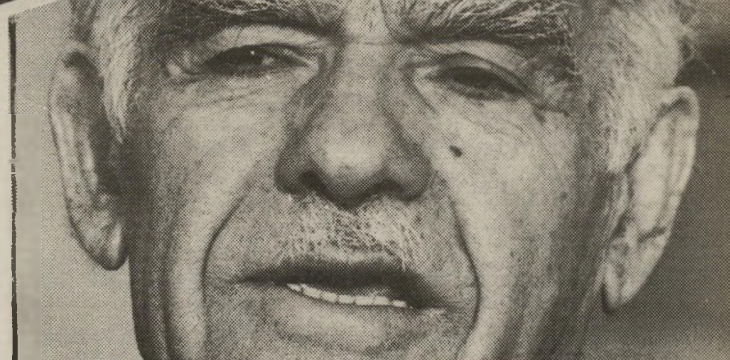
לפי סטאטיסטיקה בינלאומית, אחוזי החייה זרה של הבקע הוא בין שמונה ל-10 אחוזים. בכתיהחולים במדינת-ישראל הוא אף יותר גבוה. אי-הצלחתו של הניתוח תלויה בגימיושם של השרירים, של הגידים

לגישה פשוטית, ומייחסים סימנים שונים של מחלות שונות לבקע, שאותו איבחנו בקלות, מנתחים את החולה ללא בדיקה מעמיקה של האפשרויות השונות, הגורמות לתלונות ה-חולה, ומוליכים שולל את החולה ואף גורמים לתוצאות קשות.

בגיל מאוחר זה, חייבים להיות מאוד-מאוד זהירים באבחנת-הבקע, ויש לערוך בדיקות יסודיות מאוד כדי לוודא שאין מחלות נסתרות, הגורמות לאבחנה מוטעית.

קיימים סוגים שונים של בקעים. בקע, בהגדרה כללית, הוא הרחבת הפתח הטבעי

בהעמדה

ושל הפאסציה.

אחת הסיבות השכיחות לחזרת הבקע היא בחירת שיטת-ניתוח לא-נכונה, שאינה מתאימה לצורת הבקע ולאדם הספציפי העומד לפני הניתוח.

זכות הציבור לדעת

אי-שביעות רצונם של המנתחים מ-ניתוח זה, המכונה על-ידי המנתח של שמיר כ"פשוט", מביא לחיפושם אחרי שיטות ניתוחיות שונות, ואף גורם לחיפוש דרכים למניעת הניתוח, בגלל הסיבוכים ה-אפשריים, במיוחד בגיל מבוגר.

כוחר, באסיני, רו, ג'ר, ריכטר, קירשנר, מאייר, פאטל, ווטסון ועוד עשרות — אלה שמות המנתחים שפיתחו את שיטותיהם ה-מקוריות לתיקון הבקע. כידורגים אומרים שריבוי השיטות הוא הוכחה ניצחת לכך שלא קיימת שיטה טובה אחת.

הניתוחים מתבצעים בהרדמה מקומית, בהרדמה דרך עמוד-השדרה ובהרדמה כללית. הרדמה מקומית, כמו כל הרדמה אחרת, דרושת סוכנות רבה מהמרדים, וגם כה כרוכות סכנות לא-מעטות.

לאור כל אלה תמוהות בעיני ההבטחות שהניתוח יעבור בקלות ובהצלחה. הציבור זכאי לדעת פרטים על מחלותיהם של מני-היגיה-מדינה. חובתם של הרופאים היא למסור מידע מדוייק.

בגופו של אדם, פתח שררכו בדרך-כלל עובי רים כלי הרם, עצבים ואיברים שונים. ישנם בקעים פנימיים, כמו בקע-סרעפת, שררכו נכנסת הקיבה ולפעמים גם פיתול-המעיים לתוך בית-החזה, ובקעים חיצוניים, שררכם יוצאים החוצה מחלל-הבטן, המעיים ואף של פוחית-השתן. הבקעים הללו שכיחים, ונקראים בהתאם למקום שבו הם נמצאים — בקעי-מיפשעתי, בקעי-טבורי, בקע הקורקבן ועוד.

הסכנות שבבקע

בהתאם לפטאטיסטיקה בינלאומית, אחוזי האוכלוסייה הסובל מבקעים הוא גבוה מאוד, בין שניים ל-10 אחוזים בין הגברים. היחס בין נשים לגברים הסובלים

לה ניתוח פשוט, שיגרתו, בנאלי, — כך הגדיר מנהל המחלקה הכירורגית בבית-החולים הדסה עין-זכרון בירושלים את ניתוח הבקע-המיפשעתי. המנתח מבטיח גם כמעט לחלוטין שהניתוח יעבור ללא בעיות וסיבוכים.

ניתוח קל, ניתוח קטן, אומרים המנתחים ומקורביו של שמיר. אני מאחל לראשי-הממשלה יצחק שמיר, הצלחה בניתוח ובכל טיפול אחר שעליו לעבור, ומאחל לו החלמה מהירה ובריאות לשנים רבות. אך אינני יכול שלא להתקומם נגד ההכרזה.

אין ניתוחים בנאליים, שיגרתיים ופשוטים. אין גם ניתוחים קלים וקטנים.

הריעה הרווחת אצל מנתחים בני כל הדרגות מנים היא: אין ניתוחים קטנים, יש מנתחים קטנים. ניתן להמשיך ולומר: אין ניתוחים בנאליים, יש רק מנתחים בנאליים.

אין גם ניתוחים שיגרתיים. בכל ניתוח עלולים להיגרם סיבוכים, ויודעים לא-מעט מיקרים שניתוחים שהוגדרו כ"קטנים" ו"בנאליים" הסתיימו כמותם של המנותחים. לכן, הקביעה שניתוח הוא "פשוט" יש בה גיסיון להרגיע את הציבור לגבי מצב בריאותו של ראשי-הממשלה.

בכלל, במדינת-ישראל, כמו במדינות ה-דרום המזרחיות שלפני הפרסטרויקה, נהוג משום-מה להסתיר את האמת על בריאותם של אנשי-הציבור, להטעות את הציבור בכוח נה ועל-ידי כך, בעקיפין, גורמים לירידת המוסריות של החברה כולה ובמיוחד של

החברה הרפואית.

סוגי הבקע

מסופר שהשבר-המיפשעתי אובחן באחרונה אצל ראשי-הממשלה על-ידי רופאו האישי, הפרופסור יחזקאל שטיין, מני-החלמה הפנימית א' בהדסה, וההחלטה לערוך ניתוח נעשתה על-ידי הפרופסור אריה דורסט, מנהל המחלקה הכירורגית ב' באותו בית-החולים.

כאשר מדובר באבחנה ראשונה של בקע-מיפשעתי אצל גבר בן 74, חייבים להיות מאוד-זהירים. בדרך-כלל בקעי-מיפשעתי, כמו כל הבקעים, מופיע בראשונה בגיל הרבה יותר צעיר. הוא יכול להיות מאובחן בגיל